

Marián Šuráb

Buďte pripravení...

Niektorí ľudia si vôbec nevypínajú mobilné telefóny. Sú cez deň aj cez noc pripravení prijímať správy a informácie. Nieкто povie, že je to už choroba. Iný povie, že ak sa chce človek v dnešnom svete presadiť, musí byť k dispozícii 24 hodín.

Aj tento obrázok z nášho každodenného života nám pomáha pochopiť Ježišove slová: „buďte pripravení“.

Obrazy, ktoré Ježiš použil hovoria nielen o občasnej pripravenosti, ale o pripravenosti neustálej, pripravenosti, ktorá nepočíta s nejakým oddychom alebo prerušením. Prečo Ježiš žiada neustálu pripravenosť?

Podobne preto, ako keď nieкто nevypína mobilný telefón. Ak chce človek prijať Krista počas svojho pozemského života, ak chce človek, aby ho Kristus prijal po smrti, ak chce byť človek pripravený na druhý Kristov príchod, tak nesmie byť nikdy „vypnutý“.

Čo to však znamená nebyť „vypnutý“, alebo byť stále pripravený? Obrazy o opásaných bedrách, horiacej sviecy, o hospodárovi a zlodejovi, o sluhovi, ktorý zneužíva dôveru pána, nie sú obrazmi, ktoré by nás mali viesť k životnej pasivite alebo k lenivosti. Nie je to pozícia nejakého žobráka, ktorý nič nerobí a čaká, kto mu čo dá. Práve naopak. Oni nás učia, že človek má byť pripravený počas svojej životnej cesty, počas svojich námah a oddychu, v zdraví a v chorobe, v akomkoľvek spoločenskom postavení, prijímať Ježiša do svojho života a byť pripravený na stretnutie s ním vo večnosti. Je to pozícia plná životnej aktivity. Ježiš ju prirovnáva k sluhovi, ktorý si dôkladne

plní všetky svoje povinnosti.

Žiaľ, dnešný človek je neustále pripravený prijímať správy na mobile alebo na internete, no o to menej je pripravené jeho srdce prijímať Božie správy, Božie slovo, Božiu milosť, Božiu lásku, Božieho Syna. Dnešný životný štýl akoby vylučoval napojenie na Boha. Radšej sa ľudia napoja na satelitné družice, ktoré majú pre nich väčší význam, ako napojenie na Boha.

Pre moderného kresťana 21. storočia sa vytvára priestor, aby svedčil o Bohu s mobilným telefónom v ruke, ako symbolom medzilidskej komunikácie, ale s Ježišom v srdci, ako znakom spojenia s Bohom. Prakticky to znamená, že každý deň musí svoj mobil na určitý čas vypnúť. Vypnúť preto, aby si mohol kľaknúť a spojiť sa s Bohom pri modlitbe. Alebo vypnúť preto, aby sa mohol venovať a porozprávať so svojimi deťmi. Alebo v nedeľu vypnúť preto, aby mohol pri sv. omši počúvať Božie slovo a prijímať Eucharistiu. O čo viac bude človek vypínať svoj telefón, aby sa venoval duchovným veciam, o to viac bude mať pre neho zmysel jeho zapnutie, aby sa venoval každodenným starostiam. Ak to človek nedokáže, ak nevie mobil vypnúť, tak potom bude primerané, aby mu ho dali aj do jeho rakvy, keď zomrie. S kým však bude v hrobe rozprávať? Do neba sa dá dostať aj s mobilom, ale srdce a duša musia byť napojené na Boha.

Kto sa chce presadiť v dnešnom náročnom ekonomickom a spoločenskom živote tvrdí, že nemôže vypnúť mobilný telefón. My sa však túžime presadiť aj vo večnom živote a preto vieme, že denne je potrebné ho aj vypnúť.

*Kráľovská dcéra v paláci
je číra nádhera,
zo zlatej tkaniny je odev jej.
Vedú ju ku kráľovi
v zlatom rúchu.*

*A panny za ňou, jej družičky,
tie s piesňou,
s jasavým krikom
budú privedené
a vojdú do paláca kráľovho.*

*Namiesto otca svojho
synov budeš mať
a kniežatami ich ustanovíš
po celej krajine.*

*Spomínať budem tvoje meno
všetkým pokoleniam.
Preto ťa večne budú
sláviť národy.*

Pri mariánskych slávnostiach stojíme akoby na križovatke a rozmyšľáme, ktorým smerom sa vydať. Môžeme uvažovať o tom, čo slávnosť hovorí o Panne Márii, alebo čo chce slávnosť povedať nám. Dnešná

udalosť hovorí v podstate toto: Tá, ktorá porodila Ježiša, žila s ním, pracovala a modlila sa, a predovšetkým stála pod jeho križom, bola po smrti s telom a dušou vzatá do Božej slávy.

Vo všetkých troch biblických textoch dnešnej slávnosti sú postavené vzájomné protiklady. Apokalypsa predstavuje z jednej strany ženu odetú do slnka a jej syna, z druhej strany ohnivého draka. V Pavlovom liste sú rovnako dvaja hrdinovia. Adam, hriešny človek, ktorý je odsúdený na smrť, a Kristus, dokonalý Adam, víťaz nad hriechom a smrťou. Aj v evanjeliovom hymne Magnifikat sú naznačené protiklady medzi mocou a slabosťou. Na jednej strane sú tróny vládcov a boháčov a na druhej strane sú povýšení hladní a pokorní. Máme pred sebou tri páry ciest, ktoré vedú k protikladným cieľom. Jedným cieľom je pýcha, zlo a smrť. Druhým dobro a život. Jedna vedie do zatratenia, druhá do večnej slávy. Mária si počas svojho života vybrala cesty, ktoré vedú k Bohu a k oslávenému Synovi. Ak chceme byť pravými mariánskymi titel'ami, musíme žiť ako ona.

Mariánska úcta musí mať v dnešných časoch predovšetkým očisťujúci charakter. Ten spočíva v tom, že trpezlivo a zodpovedne pracujeme na vlastnom posvätení. V duchu biblických textov máme s Ježišom na rukách bojovať proti diablu, bojovať proti vlastným hriechom a byť v pokore stále závislí od Ježiša. Potom Boh aj v našom živote, tak ako to bolo aj v živote Márie, dokáže urobiť veľké veci. Aj naše misijné poslanie má mať očisťujúci charakter. Svetu pomohli i uškodili rozliční géniovia. Dnes sa vo všetkých oblastiach pracuje takmer dokonale. Ľudstvo ako celok vlastní ohromnú silu poznania a moci. Žije však v strachu. Je to aj preto, lebo veľa svetových projektov si nevybralo smer, ktorým išla Mária, ale smer, ktorý naprogramoval diabol, Adamov hriešny smer. Ten je ešte stále hlúpo podporovaný s nádejou, že sa to všetko nejako zlepší. Môžu to zlepšiť jedine „čistí“ ľudia. V kresťanstve. V politike. V ekonomike. V kultúre. V športe. A každý z nás tam, kde žije a na čo má vplyv.

Marian Šuráb

Oznamy

Vo štvrtok 15. augusta 2013 budeme požehnávať byliny a kvety, ktoré sú symbolom milosti a čnosti, ktorými bola obdarovaná Panna Mária. Bylinky a kvety si môžete priniesť so sebou na sv. omšu.

Moja mama často hovorila, keď som sa s ňou lúčil alebo keď sme spolu telefonovali: „A napíši!“ Listy boli pre ňu viac ako telefonáty. Listy jej dali viac. Mohla si ich niekoľkokrát prečítať, odložiť a po mnohých rokoch mohla nimi oživiť to, na čo sa už dávnejšie zabudlo.

Listy majú nádych súkromia. S e-mailom alebo Firefoxom sa nedajú porovnať! Listy sú osobné informácie, určené len pre adresáta. Na písanie listu si treba vyhradiť čas. Aj na myšlienky, ktoré prichádzajú možno oveľa skôr, ako začneme písať list.

Chcem ďakovať tebe a všetkým, ktorí tak ako predtým i teraz píšu listy - možno aj ľuďom, ktorí sú obzvlášť vnímaví na tieto prejavy lásky.

Chcem poďakovať tebe a všetkým, ktorí mi občas napíšu, za ich vernosť, otvorenosť a záujem.

Chcem poďakovať tebe a všetkým, ktorí mi chcú dať prostredníctvom listov alebo pohľadníc vedieť, že sa z toho tešia.

Adalbert L. Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 19. týždni cezročného obdobia - (C)

12.VIII. pondelok

18.00 *nebude*

13.VIII. utorok

18.00 *nebude*

14.VIII. streda *svätá omša zo slávnosti Nanebovzatia Panny Márie*

18.00 *Za Ľ Jána Stojkoviča a rodičov*

15.VIII. štvrtok *Nanebovzatie Panny Márie- prikázaný sviatok*

18.00 *Za farníkov*

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

16.VIII. piatok

18.00 *Za Ľ Antona a Lauru Kerákových a starých rodičov*

17.VIII. sobota

08.00 *Za farníkov*

Upratovanie kostola č.d. 151-175

18.VIII. 20. nedeľa v cezročnom období

08.00 *Za Ľ Jozefa a Rozáliu Kulifajových*

Lektori: Vráblová M., Hrdlovičová E.

10.00 *Za Ľ dona Rudolfa Granca SDB*

Lektori: Kosnáčová T., Krchnák D.

14.00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

12.VIII. pondelok

sv. Jana Františka de Chantal

13.VIII. utorok

sv. Poncián, pápež, sv. Hypolit, kňaz, mučeník

14.VIII. streda

sv. Maximilián Mária Kolbe, kňaz mučeník

15.VIII. štvrtok

Nanebovzatie Panny Márie – Slávnosť

16.VIII. piatok

sv. Štefan Uhorský

17.VIII. sobota

sv. Hyacint, kňaz

Slovo na dnes

Svätý Cyril Jeruzalemský

Nahý a bez hanby

Pokrstený je novým stvorením podobne ako Adam a Eva v záhrade, nahý a bez hanby. V dobe svätého Cyrila sa človek úplne vyzliekol donaha a potom ho pomazali olejom od hlavy po päty. V starovekom svete bol olej zložkou stravy a najbežnejším liekom. Teda bol to symbol sily a moci. Kňazi boli pomazaní, keď ich vysvätili do úradu, a podobne králi boli pomazaní, keď nastúpili na trón. Svätý Cyril ukazuje, že skutočnou silou kresťana je nasledovanie Krista v jeho slabosti, keď bol obnažený a pripútaný na kríž. Svätý Cyril berie tieto obrazy nahoty – bezmocnej a nehanbenej v očiach sveta - a dáva im silu nahoty ženícha a nevesty. Novopokrstení vyslovujú nadčasové slova lásky hlasom Cirkvi, ktorá je Kristovou nevestou, nahou a bez hanby.

Len čo ste vstúpili do baptistéria, vyzliekli ste svoje rúcho. To bolo znamenie, že „ste si vyzliekli starého človeka s jeho skutkami“ (Kol 3, 9). Obnažili ste sa podobne ako Kristus, ktorý bol obnažený na kríži. Svojou nahotou odohnal od seba kniežatstvá a sily a verejne nad nimi zvíťazil na dreve. A keďže nepriateľské sily sa kedysi udomácnili vo vašich údoch, už viac nemôžete nosiť to staré rúcho - vôbec tu nemám na mysli odev, ktorý vidíte, ale „starého človeka...“, ktorý sa ženie za klamnými žiadosťami do skazy“ (Ef4, 22). Keď ste odložili toho starého človeka, už ho nikdy viac neobliekajte, ale spolu s Kristovou nevestou hovorte v Piesni piesní. „Vyzliekla som si už odev, budem si ho znova obliekať?“ (5, 3). Aké je to úžasné! Boli ste nahí pred zrakom všetkých, a nehanbili ste sa. Naozaj ste sa podobali Adamovi, ktorý bol stvorený ako prvý. Bol nahý v záhrade, a nehanbil sa (pozri Gn 2, 25).

Keď ste potom boli obnažení, pomazali vás olejom exorcizmu od vlasov na vašej hlave až po päty a dostali ste podiel na dobrom olivovom strome, na Ježišovi Kristovi. Boli ste odrezaní z divého olivového stromu a zaštepni do dobrého. Dostali ste podiel na bohatstve pravého olivového stromu (pozri Rim 11, 17 - 24). Olej exorcizmu bol teda symbolom podielu na Kristovom bohatstve. Je to znak, že ste odmietli každú stopu nepriateľského vplyvu. Tak ako dych svätých a vzývanie Božieho mena ako ten najprudkejší plameň spaľuje a vyháňa diabla, tak aj tento olej exorcizmu dostáva túto moc vzývaním Boha a modlitbou. Nielenže spaľuje a odstraňuje stopy hriechu, ale vyháňa všetky neviditeľné sily diabla.

Myšlienky k modlitbe

Obnažili ste sa podobne ako Kristus, ktorý bol obnažený na kríži. Svojou nahotou odohnal od seba kniežatstvá a sily a verejne nad nimi zvíťazil.

Pri krste ste sa podobali Adamovi, ktorý bol stvorený ako prvý. Bol nahý v záhrade, a nehanbil sa.

Dych svätých, vzývanie Božieho mena exorcizmu

spaľuje a odstraňuje stopy hriechu a vyháňa všetky neviditeľné sily diabla.

Zapamätajte si

Olej exorcizmu je symbol podielu na Kristovom bohatstve.

Námety na konanie

Neustála Božia prítomnosť je útechou tých, ktorí sú slobodní od hriechu. Rozhodnite sa oslobodiť od všetkých návykových hriechov, aby ste mohli stáť pred ním bez hanby.

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Všetko, čo má Otec, je moje

(Jn 16, 12 - 15)

Kto túži poznať tajomstvo ukryté v slove, reči, v živote, hľadá dobrého znalca. Hľadajúci pravdu pozorne počúva toho, kto ju už našiel. Učeníci stoja pred samotnou pravdou, a predsa nerozumejú. Ježiš vie, že viera učeníkov je slabá, a taktiež vie, že prídu ešte väčšie ťažkosti, ktoré sami neprekonajú. Preto potrebujú niekoho, kto ich podrží.

Potešiteľ, ktorého zošle Otec, ich uvedie do pravdy, ktorou je on sám. Zjaví sa celá pravda vzťahu Otca, Syna a Ducha Svätého. Majú pochopiť, že cieľom všetkého ľudského napredovania je Otec. Iného cieľa niet a tento cieľ naplňa všetko. Aj on ide k Otcovi. Cestu k Otcovi však náš zrak hneď nepostrehne. Otec je skrytý vo svojej zvláštnosti. On je ten neznámy Boh, o ktorom sa dozvedáme len tým, že sa odhaľuje vo svojom Synovi. Cez vtelenie, kríž a vzkriesenie.

Duch Svätý bude upevňovať učeníkov vo viere a v dôvere. Bude ich neustále strhávať so sebou, zbavovať strachu z budúcnosti. On bude vovádzať človeka do pohybu tajomstva vzťahu Otca a Syna.

Tešiteľ neprinesie nové zjavenie, ale bude vysvetľovať „znamenia času“ a to, čo nastáva pre veriacich vo svetle Kristovho posolstva. Všetci majú poznať, kde všetko a ku komu smeruje.

Naplnenie Duchom Svätým otvára človeku oči. Ukáže ľudskú skazenosť, ale aj cestu k cieľu.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Prameň

Cesty k prameňom bývajú úzke, kľukaté a komplikované. Prekážky, nepohoda doby, nepriazeň času i okolia. Niektoré môže byť kamenistou cestou unavený a namiesto pokračovania hľadá iný, náhradný cieľ. Nič proti tomu, ak je novým cieľom prameň kvalitný, čistý a životodarný.

Pri hľadaní prameňov lásky a nádeje nejde iba o cestu, ale aj o tajomstvo ...

Hlboká viera v nekonečné tajomstvá cieľa a rozmer hlby, z ktorej sa čerpá.

Inými slovami...

Tajomstvo Eucharistie je čistým prameňom sily pre opravdivú nádej a lásku.

Max Kašparů „Inými slovami“

Príbeh na uzdravenie duše

CERUZKA

Bolo raz jedno dieťa, ktoré pozorovalo svojho dedka pri písaní listu. V jednom okamihu sa ho spýtalo:

„Dedko, spisuješ príhody, ktoré sme spolu prežili? Nie je to náhodou rozprávanie o mne?“

Dedko prestal písať, usmial sa a vnukovi povedal:

„Píšem o tebe, o tom niet pochyb. Dôležitejšia ako slová je však ceruzka, ktorú používam. Páčilo by sa mi, keby si sa jej podobal, keď vyrastieš.“

Vnuk sa na ceruzku zvedavo pozrel, no nič zvláštne na nej nevidel. Spýtal sa:

„Čo je na nej také výnimočné?“

Dedko odpovedal:

„Záleží na spôsobe, ako sa na veci pozeráš. Ceruzka má päť vlastností, ktoré, pokiaľ si ich v živote dokážeš udržať, z teba urobia človeka, ktorý bude žiť v pokoji so všetkými ľuďmi.“

Prvá vlastnosť: Môžeš robiť veľké veci, no nikdy nezabudni, že existuje ruka, ktorá riadi tvoje kroky. Tú ruku nazývame Bohom a On ťa vždy povedie podľa svojej vôle.

Druhá vlastnosť: Občas musíš prestať písať a použiť strúhadlo. Ceruzke síce spôsobí trochu utrpenia, no nakoniec bude ostrejšia. Aj ty musíš byť schopný vydržať bolesť, pretože bolesť z teba urobí lepšieho človeka.

Tretia vlastnosť: S ceruzkou máme vždy možnosť použiť gumu a vymazať, čo sme napísali zle. Pochop, že napraviť niečo, čo sme urobili, nie je nutne zlé, ale je dôležité, aby sme kráčali po ceste spravodlivosti.

Štvrtá vlastnosť: Na ceruzke nie je najvýznamnejšie drevo ani tvar, ale náplň, ktorú obsahuje. Neustále sa staraj o to, čo sa robí v tvojom vnútri.

Piata vlastnosť: Vždy po nej zostane čiara. Rovnako by si mal aj ty vedieť, že všetko, čo v živote urobíš, zanechá stopu. A preto sa snaž byť si vedomý všetkého, čo robíš.

- Niekedy sa tiež pozerám na „list svojho života“ namiesto toho, aby som sa díval na ceruzku, ktorou píšem, a na jej vlastnosti.

- Starat' sa o svoje vnútro je veľmi dôležité a pre mňa to znamená...

- Je potrebné, aby som orezal „špičku ceruzky“ svojho života a svojej osoby, aby som mal „zbrúsené hrany“, hoci to môže spôsobiť aj bolesť...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Hosanna!

„Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage pri Olivovej hore, Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im:

„Chodte do dediny... nájdete... osliatko; odviažte ho a privedte ku mne! Toto sa stalo, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

„Hľa, tvoj Kráľ prichádza... na osliatku...“ (Mt 21,1-2,4-5).

Keď hladíme na maľby a reliéfy Asýrie a Babylonu, na nástenné obrazy v Egypte, na perzské hrobky a víťazné stĺpy Ríma, sme prevrpení pompou kráľov a triumfujúcich vojvodcov na koňoch, ktorí neraz kráčajú po chrbtoch podrobených nepriateľov. Ježiš prichádza podľa prorociev skromne - na osliatku.

Ježiš je kráľ. No nie je cisárovým sokom. O nejaký čas

sa naplno ukáže, že Ježiš vládne láskou a milosrdenstvom - ony mu budú ziskávať poddaných z generácie na generáciu. Aj potom, keď už zostanú len stopy popola po rímskych cisároch.

„Veľké zástupy prestierali na cestu svoje plášte, iní odtínali zo stromov ratolesti a stlali ich na cestu. A zástupy, čo išli pred nimi, i tie, čo šli za ním volali: „Hosanna synovi Dávidovmu!“ (Mt 21, 8-9)

Nadšenie... Horúce. Ale možno málo osvietené, málo oddané, možno viac nacionálne ako náboženské. A zatiaľ žiarlivosť nepriateľov rastie. Strácajú rozvahy: Učiteľ, zakáž to! - hovorila mu farizeji.

Tieto údaje evanjelia umožnili spisovateľovi priblížiť vtedajšiu atmosféru a ukázať, aké rôznorodé môžu byť reakcie ľudí. „Hosanna!“ volali jedni nadšene. „Proroka z Nazareta vedú do chrámu!“ jasali druhí. Muži, ženy, deti mávali ratolestami. Ale boli aj iní, obozretní, ktorí už skúsili všeličo - aj sprievody, aj nepokoje. „Preč od nich, radšej preč!“ hovorili jeden druhému. „Ktovie, čo z toho ešte bude!“ „Rimania si už brúsia meče na naše sviatky!“ povedal iný skepticky.

Jedni boli nadšení, druhí zdržanliví, tretí skeptickí. Niektorí vyslovene nepriateľskí. O krátky čas sa ukáže, čoho sú schopní ľudia. Niet na nich spoľahnúť.

Ani kameň na kameni

„Keď sa priblížil a zazrel mesto, plakal nad ním a hovoril:

„Kiežby si aj ty v tento deň spoznalo, čo ti prináša pokoj! Ale teraz je to skryté tvojimi očami. Lebo prídu na teba dni, keď ťa tvoji nepriatelia oboženú valom, obklúčia ťa a zovrú zo všetkých strán, zrovnajú so zemou teba i tvoje deti v teba a nenechajú v tebe kameň na kameni, lebo si nespoznalo čas svojho navštívenia.“ (Lk 19, 41-44)

Ako otrasne museli znieť tieto slová pre učeníkov, ktorí stáli okolo Ježiša a hľadeli na žiariace mesto sviatočných dní. Všetkými cestami sem prichádzali karavány pútnikov. V každom dome bývali natlačení hostia. V záhradách, na rovinách, na vrškoch boli postavené stany. V Jeruzaleme žil i Herodes Antipas z Galiley. Z Cézarey Prímorskej zas prišiel rímsky prokurátor Pilát. Ulice plné ľudí, všade spev žalmov a piesní, desaťtisíce baránkov pripravených na Veľkú noc.

Aké nádherne bolo mesto Jeruzalem v tomto čase! Tyran Herodes mu dal celkom nové rúcho. Bloky kameňa, tvoriace podklad kyklopských múrov, boli biele, zlato sa ligotalo na priečelí chrámu, ktorý mal Ježiš priamo pred očami. Vpravo bola kasáreň rímskej posádky Antónia. Všade dookola pyšné paláce, ktoré vybudovali veľkňazi a tetrarchovia. V pozadí mohutné brány a Dávidova veža, nepremožiteľná päťdesiat metrová bašta, ktorú o štyridsať rokov dobyjú posledné rímske Titove légie.

V Ježišovom srdci sa zliali všetky hrozby a predtuchy. Sväté mesto jeho národa, svätý chrám, jediný na celom svete, kde sa klaňali pravému Bohu - to všetko vyústi do ničoty.

Ježiš hovorí, aký je stav celého národa. Nebezpečenstvo konfliktu s Rímom zjavovalo čosi ešte hlbšie. Nešlo len o politickú krízu. Išlo o krízu duchovnú. Od jej rozriešenia závisela budúcnosť Božieho ľudu vo svete. Bola to chvíľa rozhodnutia. Jeruzalem si chystá trest. A Ježiš? „Plakal nad ním...“ A svojím plačom naposledy varoval.

V živote jednotlivcov i národov bývajú významné chvíle - čas Božieho navštívenia je požehnaním. Vtedy sa má jednotlivec alebo národ spamätat', že zabudol na Boha, že sa blíži nešťastie, že sa rozhoduje o záchrane alebo zániku.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku